

Solglimten

- så hette missionsförbundets ungdoms- och arbetsgrupp (1920). Vi samlades under vinterhalvåret en eftermiddag varannan vecka. Flickorna sydde och pojkarna snidade i trä. Det som tillverkades såldes på den årliga auktionen tillsammans med de gåvor, som de äldre medlemmarna skänkt. Behållningen gick till missionsverksamheten i främmande länder det var den tidens U-hjälp.

"Per Svens Hilma" var ledare för pojkarna. Hon var ovanligt duktig och hade stort tålamod med oss. Sitt "träkunnande" hade hon ärvt efter sin far Per Svensson i Torlarp, som var möbelsnickare. Han sågade upp bitarna, Hilma ritade mönster på dessa, och sedan skar vi ut. Det blev linjaler, karottunderlägg, fönsterbord m m. De största saker vi tillverkade var två stolar. Inte förrän nu på äldre dagar har jag fått veta att det var munk stolar vi gjorde, och jag har en av dem. Dessa ansågs så värdefulla att de lottades ut på amerikanskt lotteri och inbringade kr 49.50. Denna summa motsvarade ungefär 2 veckors arbete för en daglönare. Lotterna såldes i förväg. Efter auktionen blev det dragning, alla var spända, vem skulle få dessa för en billig peng. Vinnaren blev nr 24 - Otto Dahlman.

Eftersom det var vardag var det bara mor som var med oss. När vi skulle gå hem, och det var mörkt, saknade mor till sin fasa en dotter. Ingen hade sett henne gå därifrån. Till vår stora glädje fann vi henne hemma hos far. Det hade blivit för mycket för henne, och hon hade smugit sig ut, och sprungit hem till far och talat om att han var den lycklige vinnaren.

Julfest hade söndagsskolan och solglimten gemensamt, och då var vi i stora salen. Där var två höga julgranar, en vid vardera sidan om predikstolen. På den tiden fanns endast levande ljus. Ljusen som satt längst ned fick vi som gick i söndagsskolan tända, samtidigt som vi fick läsa en bibelvers med anknytning till julen.

Böcker delades ut till dem, som gått flitigt i söndagsskolan. Namnet var skrivet på försättsbladet tillsammans med en bibelvers, som skulle vara ledstjärna genom livet. Jag har två stycken kvar från den tiden. Därefter blev det kaffe till de vuxna och vi barn fick saft och kakor. Som avslutning delades gottepåsarna ut. De innehöll apelsiner, karameller, choklad och nötter.

Under sommaren hade vi utfärder med hästskjuts. En gång var vi på Svedberga kulle (vilken vi kunde se hemifrån), en annan gång blev det till badstranden vid Farhult och Jonstorp.